

Utorok 17. októbra 2017

Piesne: ES č. 551, 554

Text: 2M 23, 1 – 9

„Neroznášaj falošný chýr. Nespolčuj sa s nešľachetníkom, aby si nebol krivým svedkom...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Podľa zaužívaných židovských zákonov sa už od najstarších čias svedectvo dvoch svedkov pokladalo za dostatočný dôkaz viny či neviny obžalovaného. Súdny u Židov a v celom ich kultúrnom priestore neboli nič iné ako zhromaždenia obyvateľov osady alebo mesta pri jeho bráne. Všetci dospelí občania sa mohli ozvať tak v úlohe žalobcov, ako i v úlohe obhajcov či svedkov. Najvyšším sudcom v Izraeli bol kráľ a v mestách a osadách i starší či skúsení z ľudu. Nečudo, že za takých okolností kľúčovú rolu hrala výpoveď svedkov. Zhoda ich svedeckej obžaloby bola rozhodujúca pre stratu dobrého mena, majetku alebo i života súdeného. Ak berieme do úvahy, že stačili dve zhodné svedectvá viny, a obvinený bol synom smrti, uvedomíme si, za aký vážny priestupok sa pred Bohom a ľuďmi musela pokladať výpoveď falošných svedkov a aký trest si ňou ľudia priťahovali. Ako je to v súčasnosti? Niektorým ľuďom dobre padne, keď sa zaoberajú druhými, a dokonca ešte zveličia chybu, ktorej sa dopustili. Čo ich vedie k takému konaniu? Motívy môžu byť rôzne. Ten druhý je možno úspešnejší, vzdelanejší, pracovitejší alebo pohotovejší ako oni. Majú pocit, že ich ohrozuje. Postavia teda do falošného svetla niektoré jeho výroky alebo skutky – a výsledok je tu. Roznášanie falošnej zvesti o nejakom človeku veľmi ubližuje. Veriaci ľudia by nikdy nemali roznášať nepravdivé alebo skreslené správy. Sme zodpovední za to, čo hovoríme. Máme dôkladne uvážiť, čo počujeme, a potom sa rozhodnúť, či to pustíme ďalej, alebo nie. Nemôžeme sa ospravedlňovať, že opakujeme iba to, čo sme počuli. To, čo chceme povedať, by malo podľa Sokrata najprv prejsť tromi sitami: sitom pravdy, dobra a nutnosti. Všetci máme sklony na obranu, na ospravedlnenie seba samých, a niekedy aj na základe skutočnej zloby posudzovať a súdiť bez potreby, bez nutnosti hovoriť, bez záruky správnosti a pravdivosti. Pritom zabúdame na slová Pána Ježiša Krista: „*Akou mierou meriate vy, takou bude vám namerané.*“ (Mt 7, 2b) Amen.

Modlitba:

Pane Bože, Ty si náš najmilostivejší sudca. Ty nás budeš súdiť za všetko, čím sme jeden druhému ubližovali, za všetky zlé slová. Vidíš do našich srdiec, vidíš, ako hnev, závisť a nenávisť otravujú naše medzilidské vzťahy. Prosíme Ťa o silu Tvojho Ducha, aby sme nasledovali príklad Tvojho Syna Pána Ježiša Krista, a tak budovali mosty zmierenia, porozumenia, lásky a pokoja. Amen.

Mgr. Anna Podlesná, evanjelická a. v. duchovná na dôchodku, Senec